

Hl. Terese av Lisieux

TROSMÅL	Elevene tror at de kan leve med Gud veldig nært i sitt liv ved å vandre den lille vei som hl. Terese lærte oss.
KUNNSKAPSMÅL	Elevene kjenner til hovedtrekkene i livet til hl. Terese av Jesusbarnet.
EVNEMÅL	Elevene kan med egne ord forklare hva den lille vei er og gi eksempler på hva de selv kan gjøre for å gå den.

METODER	Fortelling, oppgaver
HJELPEMIDLER	Læreboken «Følg meg», prosjektør, bilder, (roser).
BØNN	Korsets tegn. Fader vår. Hill deg, Maria. <u>Bønn for den lille vei:</u> Gud, vår Far, du som åpner ditt rike for de små og ydmyke, hjelp oss tillitsfullt å følge den hellige Tereses lille vei. Før oss, på hennes forbønn, frem til din evige herlighet. Ved vår Herre, Jesus Kristus, din Sønn, som lever og råder med deg i Den Hellige Ånds enhet, Gud fra evighet til evighet. Amen.

Katekesens forløp

Innledning (5 min.)	- Hilse på alle og ønske velkommen- Be åpningsbønnene

Fortell: Forrige time lærte vi om det å følge Guds vei – å gå den veien Gud viser hver og en av oss, som er å følge det kallet vi får fra Gud. Det er det beste hver og en av oss kan gjøre.

Denne timen skal vi høre om en ung dame som levde i Frankrike på 1800-tallet og som fulgte Guds vei og skrev og snakket om dette på en helt ny og unik måte i Kirken. Hun het Terese Martin. Senere er hun blitt kjent som Terese av Jesusbarnet eller Terese av Lisieux. Mens hun levde, var hun ikke noe kjent i det hele tatt. Det var bare familien hennes og de andre i karmelittklosteret som hun gikk inn i, som kjente henne og visste hvem hun var. Hun levde et kort liv og ble bare 24 år gammel. Men etter at hun døde, begynte hun å bli mer kjent. Da begynte folk å se at hun med sitt liv hadde vist oss et helt spesielt eksempel på hvordan vi kan være kristne og følge Guds vei i verden i dag – det som ofte synes så umulig for oss. Terese hadde levd et helt anonymt lite liv i største stillhet og beskjedenhet. Men hennes tenking var stor,

og den har blitt veldig anerkjent av Kirken i ettertid. Terese ble kåret til helgen, og utnevnt til kirkelærer. Det siste er det ikke mange mennesker som blir. At noen er kirkelærer betyr at Kirken har autorisert alt de har skrevet om Kristus og det å følge ham. Det betyr at det de skrev og etterlot seg er sant og riktig, og verdt for oss andre å sette oss inn i, lære av og følge som visdom og rettesnor for våre liv.

UTDYPING
(20 min.)

Les deg opp på Terese av Lisieux` biografi i læreboken s. 36 – 39, samt på nett: <http://www.katolsk.no/biografier/historisk/tlisieux>.

Lag deg et manus som du snakker til elevene ut ifra. Sett særlig søkelys på det følgende ved Tereses bakgrunn, liv og lære:

- Foreldrene hennes var sterkt troende.
- Stikk i strid med hva mange mennesker i dag har inntrykk av, så var ikke tiden og stedet der Terese ble født og vokste opp, en enkel og from tid å være kristen i. Mange tenker seg at: *«I gamle dager på 1800-tallet skulle jo alle være så kristne og fromme.»* Men dette var ikke tilfellet. Det var et hardt samfunn og en tøff tid. Å leve som troende har aldri vært enkelt, og det var det heller ikke for lille Terese og hennes familie.
- At foreldrene både ba mye hjemme og var meget hard arbeidende mennesker.
- At familien hadde opplevd mye sykdom, å miste flere spedbarn og mye sorg.
- At foreldrene valgte å holde fast på og tenke på alt det fine de hadde fått, og ikke på hva de hadde mistet – de var *takknemlige* og aldri bitre eller triste.
- Terese og flere av søstrene hadde et kall til klosterlivet, og de gikk inn i en orden som heter Karmelittordenen. Det er en orden som lever i streng klausur. Det betyr at de lever fullt og helt innenfor klosterets murer, helt adskilt fra verden utenfor og går sjelden eller aldri ut. (Men de går ut i naturen for å samle mat.) Hverdagens rytme med bønn og arbeid i klosteret er det sentrale i karmelittordenes liv.
- At Terese utførte sine oppgaver og sitt arbeid svært nøye og med den største oppmerksomhet – *som om hver minste ting hun skulle gjøre var det viktigste i verden.*
- Tereses lære om den lille veien – som at hun skrev: «Jeg er en svært liten sjel som bare kan gi svært små ting til Vår Herre».
- Terese satte opp barndommen og barnets tilnærming til Gud og til verden som et ideal for vårt liv. I Tereses lære om hvordan vi skal dannes, er det derfor ikke et mål å bli mer og mer voksen, men tvert imot å bli som et barn igjen, i vårt liv i Kristus. Dette var nytt og radikalt i samtiden.
- Terese møtte *mange prøvelser* i klosteret – det er utfordrende å leve tett på mange forskjellige mennesker og samarbeide og be sammen med dem – være i samme hus hele tiden, og aldri reise derfra for å få seg en «pause». Hun ble også alvorlig syk med tuberkulose. Hun led mye og hadde store smerter. Alle

utfordringene og alle de fysiske lidelsene bar hun med det for øyet at det er verdens aller største og viktigste oppgave, som bare hun alene kan gjøre for Jesus. Hun ville gjøre alt sammen for Jesus sin skyld.

- Mysteriet med den lille veien handler om dette siste: Vi opplever oss selv som så små og ubetydelige mennesker her på jorden. Vi tenker at det er så mange mennesker i verden og det er så lite *akkurat jeg* kan gjøre. Vi spør oss: Betyr mitt liv noe i det hele tatt, med mindre jeg klarer å gjøre meg selv til noe stort her i verden? Men slik det var viktig og helt livsnødvendig for Jesusbarnet at Maria og Josef (en vanlig kvinne og mann, to hverdagsmennesker) tok seg av ham; gav ham kjærlighet, varme, mat, klær, husly, seng, stell, vask, trøst når han gråt og tålmodig lærte ham alle ting som barn må lære – slik er det stort og viktig i Guds øyne når vi tar på oss de oppgavene, prøvelsene og lidelsene vi møter på vår lille vei gjennom livet, selv om de kan synes små, grå og kjedelige for oss akkurat nå.

Vis elvene gjerne noen fotografier av Terese på prosjektør.

Til slutt kan du dele ut en rose til hver av elevene (hvis har fått tak i det). Du kan si at de er fra Terese. Hun var nemlig veldig, veldig glad i alle oss andre som også tror på Kristus og som også går på den lille veien. Hun skrev at når hun er død, vil hun la det regne roser fra himmelen nedover oss alle – som en oppmuntring på veien og som en påminnelse om hvor vi er på vei hen, som er det stedet der hennes sjel er nå. Det er himmelen.

ELEVOPPGAVER (15 min.)

Elevene skal jobbe sammen to-og-to og svare på spørsmålene. De kan diskutere sammen, men det skal likevel være arbeidsro.

1. Hva er Tereses lille vei? Forklar.
2. Dersom du velger å gå den lille veien, tror du det vil forandre deg på noen måte? Hvordan vil det forandre deg?
3. Hva tror du vil være den største utfordringen for deg på den lille veien?
4. Tror du at det å gå den lille veien, vil føre til at vi begynner å se annerledes på andre mennesker? På hvilken måte?

OPPSUMMERING (5 min.)

- La elevene fortelle i korte trekk om hvem hl. Terese av Jesusbarnet var og hennes liv.
- La elevene forklare med egne ord hva «den lille veien» er.
- La elevene komme med egne eksempler på hva vi selv kan gjøre for å gå den lille veien.

BØNN **/AVSLUTNING**

Avslutt timen med å be de samme bønnene som dere åpnet timen med. Stå gjerne sammen i en ring.